

R. Kobenza, J. Kolodziejczyk

TC-OR-5539-7

Przewodnik florystyjny po okolicach i porokach wozu
w roku 1922.

Frascati

S. 96. Ogrod Frascati posiada dużo pięknych drzew,
w tym b. utrudnionych,
m. in. ciszy, platany, topole (*populus pyramidalis*),
rzodkii u nas w porokach *Hollodendron madtschunicum*
(przed porokiem), *Tsuga canadensis*, *Gleditschia*,
Gingko i i.

A może przyniie się po prostu nazwa: Słowia

Z chwilą opanowania ziem na lewym brzegu Dunaju, Słowianie znaleźli się na po-
graniczu nęcącego bogactwem i pięknnością państwa bizantyjskiego. Odtąd otwiera
się drugi rozdział w dziejach Słowian północno-naddunajskich. 7/

Za ces. Justyna I /518-527/, ~~przszedł~~ Sklaweno-Antowie zaczy-
nają przekraczać Dunaj i nacierać na terytorja bizantyjskie. Ślad walk Justyna
z Antami zachował się w jego przydomku "Anticus"-zwycięzca Antów.

Dla Słowian tych ziemie na północ od Dunaju, są bazą i głównym rezerwuarem
sili.

Do największego natężenia walk doszło za Justyniana I /527-565/, nazywanego
również "Anticus", oraz Maurycyego, ⁷⁵⁸²⁻⁶⁰²⁷ gdy Słowianie występowali wspólnie z Awarami.

W lecie 596 r. wojska bizantyjskie, pod wodzą Priscusa, w odpowiedzi na najazd
awaro-słowiański, przeprowały się na lewy brzeg Dunaju w okolicy Durostorum i
pomiędzy rzekami Arges i Ialomita stoczyły kilka walk, w których porażki doznały
wojska słowiańskie dowodzone przez Radogosta, a dowódzca innego oddziału sło-
wiańskiego dostał się doniewoli. W ślad za ustępującymi Słowianami Priscus przek-
roczył rzekę, identyfikowaną dziś z rz. Ialomita, ale ścigane oddziały słowiańskie
skryły się w lasach i bagnach. 8/

1/ L. Niederle, Manuel de l'antiquité slave, Paris 1923, t. I, s. 56; J. Czekanowski, Wst-
wstęp do historii Słowian, Lwów 1927, s. 100 i 101; G. Labuda, Pierwsze państwo sło-
wiańskie. Państwo Samona, Poznań 1949, s. 159-160.
2/ K. Jażdżewski, Atlas do pradziejów Słowian, Łódź 1949.

3/ G. Labuda, j.w., s. 176. ~~nie Słowianie, byli~~ 4/ N. Iorga polemizuje z tezą, jakoby ~~wskaz~~
~~nie Słowianie, byli~~ parci przez ~~z~~ Awarów, lecz byli
oni tylko, przez nich ~~podkrzywni~~ wspierani. Iorga, Histoire des Roumains et de
la Roumanite orientale. Bucaresti 1937, t. II, s. 299.

5/ T. Manteuffel, Słowiańszczyzna pierwotna, Kraków 1946, s. 14. Poznań, 1947.

6/ G. Labuda, j.w., s. 157, 159 i 161; M. Plezia, Najstarsze świadectwa o Słowianach,
7/ Określenie: Słowianie "północno-naddunajscy" jest jasne tylko terytorjalnie,
trudno przyjąć nazwę "Słowianie Daccy"-używaną przez Niederle, ponieważ okre-
ślenie "daccy" może być rozumiane zarówno jako terytorjalne, jak i narodowoś-
ciowe. Najodpowiedniejszą może być dla nich nazwa Sklaweno-Antowie uformo-
wana z nazw "Sklaweni" i "Antowie", jakimi Prokop z Cezarei określał ich. ##

8/ C. C. Giurescu, Istoria Romanilor, Bucaresti 1943, s. 114. Korekta daty wyprawy
G. Labuda, j.w., s. 347; L. Hauptman, Les rapports des Byzantins avec les Slaves, et
les Avars pendant la seconde moitié du VI-e siècle, Byzantion, 4, 1927-8, s. 157; nast